

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **T.**, a.s., M.X., B., IČO: X., proti žalovanému: **JUDr. V.A.**, C.X., B., správca konkurznej podstaty úpadcu **Z.**, a.s., IČO: X., **o zaplatenie 25 643,- Kč**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17. mája 2007 č.k. 38 Cb 38/1997-69, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17. mája 2007 č.k. 38 Cb 38/1997 v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 30 361,31 Sk a nahradiť trovy konania 1 163,- Sk. Vo zvyšku konanie zastavil.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy titulom nezaplatených faktúr č. 410449 (14 680,- Kč), č. 410535 (548,- Kč), č. 10051 (10 166,- Kč) a č. 20246 (249,- Kč).

Žalovaný podaním zo dňa 15. augusta 1996 namietol premlčanie nároku z faktúr č. 410535 a č. 20246, zvyšok uznal.

Na majetok žalovaného bol dňa 25. januára 1999 vyhlásený konkurz uznesením č.k. 6K 264/98-267, do ktorého si žalobca prihlásil pohľadávku vo výške 25 095,- Kč t.j.

30 361,31 Sk. Správca konkurznej podstaty pohľadávku uznal so zaradením do 4. triedy. V súvislosti s vyhlásením konkurzu súd zosúladiť označenie žalovaného s touto skutočnosťou.

Žalobca podaním zo dňa 17. januára 1997 vzal žalobu v sume 548,- Kč späť. Žalovaný pohľadávku žalobcu uznal.

Súd podľa § 153a ods. 1 O.s.p. rozhodol na základe uznania nároku tak, ako vyplýva z výroku rozsudku. V časti späťvzatého návrhu konanie zastavil podľa § 96 ods. 1 O.s.p.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.

Žalovaný podal proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie podaním zo dňa 13. júla 2007.

V odôvodnení odvolania uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia istiny titulom nezaplatených faktúr. V priebehu konania bol na dlžníka vyhlásený konkurz uznesením zo dňa 25. januára 1999, čím došlo k prerušeniu súdneho konania a žalobca si pohľadávku vo výške 25 095,- Kč (30 361,31 Sk) prihlásil do konkurzného konania a bola uznaná so zaradením do 4. triedy. Dňa 19. marca 2007 bola na adresu správcu konkurznej podstaty doručená výzva súdu, v zmysle ktorej v záujme zníženia počtu reštančných vecí, mal správca udeliť súhlas na pokračovanie v konaní. Správca s pokračovaním v konaní súhlasil a uviedol, že pohľadávku považuje za dôvodnú.

Odvolanie podal podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. z dôvodu, že súd pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré vidí v tom, že súd oprel svoje rozhodnutie o ustanovenie § 153a ods. 1 O.s.p., keď oznámenie žalovaného zo dňa 15. mája 2007, ktoré nebolo uznaním pohľadávky pred súdom, posúdil ako uznanie, hoci išlo o písomné vyjadrenie dôvodnosti nároku. V tejto súvislosti poukázal i na to, že uznanie nároku rozsudkom, by spôsobilo rozpor týkajúci sa druhu pohľadávky (či ide o pohľadávku proti podstate alebo pohľadávku 4. triedy) a momentu uspokojenia pohľadávky, teda by zároveň došlo k duplicitnému uznaniu tej istej pohľadávky.

Žalovaný uvádza, že nikdy neuznal nárok v tomto súdnom konaní, preto navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok považuje za vecne správny a navrhol ho potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal vec ako súd odvolací (§ 10 ods.2) v rozsahu podľa § 212 ods. 1 a podľa § 214 ods. 1 O.s.p. a zistil, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej správnosti rozsudku v napadnutej časti vydaného podľa § 153a ods. 1 O.s.p.

Žalobca sa žalobou doručanou súdu 6. júna 1995 domáhal zaplatenia 25 643,- Kč titulom viacerých nezaplatených faktúr. Ako žalovaného označil subjekt Z., a.s. (na l.č. 17). Na žalovaného bol v priebehu konania vyhlásený konkurz uznesením zo dňa 25. januára 1999, čím podľa § 14 ZKV došlo k prerušeniu konania.

Ustanovenie § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV v platnom znení upravoval účinky vyhlásenia konkurzu. V zmysle tohto ustanovenia sa konania, ktorých výsledkom môže byť nárok proti podstate, prerušujú, v nich sa však môže pokračovať na návrh správcu Až novela zákona o konkurze a vyrovnaní č. 238/2000 Z.z. účinná od 1. augusta 2000 zmenila znenie § 14 ods. 1 písm. d/ tak, že vyhlásenie konkurzu má tieto účinky ...d/ súdne a iné konania podľa osobitného predpisu, ktoré sa začali pred vyhlásením konkurzu sa prerušujú, ak sa týkajú majetku patriaceho do podstaty, alebo sa týkajú nárokov, ktoré majú byť z podstaty uspokojené.

V prejednávanej veci však súd podľa obsahu napadnutého rozsudku rozhodol rozsudkom na základe uznania podľa § 153a ods. 1 O.s.p., pričom vychádzal z podania žalovaného zo dňa 15. mája 2007, ktoré vyložil ako uznanie pohľadávky žalobcu, ktorá bola prihlásená v konkurznom konaní a uznaná so zaradením do 4. triedy, pričom správca v tomto podaní tiež poukázal na to, že pre potreby konkurzného konania k dátumu vyhlásenia konkurzu nie je zhoda v žalovanej sume a uznanej sume a uviedol, že má za to, že pohľadávka veriteľa je dôvodná (na l.č. 65 - je len vo fotokópii). Podaním správcu zo dňa 22. marca 2007 (na l.č. 54) správca udelil súhlas na pokračovanie v konaní 38 Cb 38/97. Podanie úpadcu (ešte ako dlžníka) zo dňa 2. novembra 1998 (na l.č. 40) je vyjadrením

k žalobe, z ktorého vyplýva len to, že pohľadávku eviduje a poukázal na vznesenú námietku premlčania.

Ust. § 153a O.s.p. predpokladá resp. vychádza z troch možností, a to že dôjde k uznaniu celého uplatneného nároku (súd rozhodne rozsudkom na základe uznania), alebo k uznaniu len základu nároku (súd vtedy môže rozhodnúť medzitýmym rozsudkom na základe uznania) alebo k uznaniu len časti uplatneného nároku a v takomto prípade súd rozhodne rozsudkom na základe uznania nároku len na návrh žalobcu. Rozsudok na základe uznania je zvláštny druhom rozsudku, preto by tak mal byť i označený, pričom platí § 202 ods. 1 O.s.p. K uznaniu nároku môže dôjsť ústne do zápisnice z pojednávania, ale písomne či telegraficky, avšak za podmienok podľa § 42 O.s.p.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd vyslovil pochybnosti, či boli skutočne splnené zákonom predpokladané náležitosti pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie podľa § 153a ods. 1 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného rozsudok v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom rozhodne i o trovách konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 12. augusta 2008

JUDr. Jana Zemaniková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková